

APPENDIX B

Questionnaire in Thai

บทบาทของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของผู้ที่ทำงานด้าน IT

แบบสอบถามนี้ทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวิธีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้ที่ทำงานด้าน IT การสำรวจครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยในการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำแนะนำ: กาเครื่องหมายกากบาทลงในช่องว่างเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

1. เพศ: ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ (ปี): ☐ 20 – 29 ☐ 30 – 39
☐ 40 – 49 ☐ 50 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพการสมรส: ☐ โสด ☐ แต่งงานแล้ว
☐ แยกกันอยู่ ☐ หย่า / หม้าย
4. ระดับการศึกษา: ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
โปรดระบุสาขาวิชาที่ท่านสำเร็จการศึกษา (อิงกับระดับการศึกษาสูงสุด) ➔ _____
5. อัตรารายได้ต่อเดือน (บาท): ☐ 12,000 – 25,000 ☐ 25,001 – 35,000
☐ 35,001 – 45,000 ☐ 45,001 – 55,000
☐ 55,001 – 65,000 ☐ 65,001 – 75,000
☐ 75,001 – 85,000 ☐ 85,001 ขึ้นไป
6. คุณทราบเกี่ยวกับ “แนวคิดพื้นฐาน” และ “องค์ประกอบสำคัญ 5 อย่าง” ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่
☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ

ส่วนที่ 2: การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้ที่ทำงานด้าน IT ในแง่ต่างๆ

คำแนะนำ: กาเครื่องหมายกากบาทลงในช่องที่ตรงกับตัวคุณมากที่สุด

ส่วน 2.1: การใช้จ่ายเงินสำหรับสิ่งจำเป็นในชีวิต

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. รายได้ที่คุณได้รับเพียงพอต่อการดำรงชีวิตและการใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน					
2. หากแบ่งรายได้ของคุณออกเป็น 4 ส่วน คุณจะกัน 1 ส่วนไว้สำหรับการออม					
3. ตอนที่คุณไม่ค่อยมีเงิน และคุณอยากได้ของบางอย่างซึ่งคุณไม่จำเป็นต้องใช้มันเลย แต่สุดท้ายแล้วเมื่อมีใครสักคนตกลงให้คุณยืมเงินเพื่อไปซื้อของชิ้นดังกล่าว คุณก็ตอบตกลงยอมรับข้อเสนอของเขาจนได้					
4. (สมมติว่าคุณมีบัตรเครดิต) คุณอยากชำระค่าใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตรายเดือนแบบแบ่งชำระบางส่วนมากกว่า ทั้งๆ ที่คุณสามารถชำระเต็มจำนวนได้เลยก็ตาม					
5. คุณชำระค่าใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตรายเดือนเต็มจำนวนเสมอ					
6. คุณมักซื้อสินค้าที่ดูแปลกใหม่, ล้อตาล่อใจ และทันสมัย ทั้งๆ ที่คุณมีของที่คล้ายคลึงกันซึ่งแม้จะดูเรียบๆ อยู่แล้วก็ตาม					
7. ใจจริงแล้วคุณต้องการ (หรือควรจะ) พักผ่อนอยู่บ้านมากกว่า แต่เมื่อมีใครสักคนชวนคุณออกไปเที่ยวหาความสำราญนอกบ้าน คุณก็อดไม่ได้ไปอีกและตอบตกลงในทันที					
8. หากเป็นไปได้ คุณเลือกนั่งแท็กซี่ไป ทั้งๆ ที่ปลายทางที่คุณจะไปก็มีทั้ง BTS, MTR, รถเมล์และเรือ ผ่านอยู่แล้ว					
9. (สมมติว่าคุณมีรถ) คุณก็ยังขับรถไปทำงานอยู่คนเดียว ทั้งๆ ที่คุณเองก็ไม่ได้รู้สึกลำบากลำบากกับการนั่งรถเมล์, BTS, MTR, หรือเรือเลยแม้แต่น้อย					
10. คุณพยายามหาโปรโมชั่นโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่คุ้มค่าที่สุดและเหมาะสมกับสไตล์การใช้งานของคุณให้มากที่สุด					
11. หากเป็นไปได้ เมื่อต้องการช้อปปิ้ง คุณใช้โทรศัพท์บ้านมากกว่าที่จะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่					
12. คุณซื้อเสื้อผ้าใหม่ทั้งๆ ที่คุณยังไม่เคยใส่เสื้อผ้าบางชิ้นที่คุณซื้อมาก่อนหน้านี้ด้วยซ้ำ แกรมดูเสื้อผ้าที่บ้านคุณก็ไม่เหลือที่ว่างไว้สำหรับใส่แล้ว					
13. (สมมติว่าคุณมีรถ) แม้ว่ารถยนต์ที่คุณใช้รองรับได้ทั้งแก๊สโซฮอล์/เอ็นจีวี/น้ำมัน แต่คุณก็เลือกเติมแก๊สโซฮอล์/เอ็นจีวีแทนการเติมน้ำมันเพราะคุณต้องการประหยัดค่าใช้จ่าย					

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
14. แม้ว่าคุณอยากได้สิ่งใหม่เพื่อหรือสิ่งที่ไม่ค่อยจำเป็น มากๆ แต่สุดท้ายคุณก็ตัดใจไม่ซื้อมัน					
15. คุณวางแผนการเดินทางสำหรับทุกๆ ที่ที่คุณจะไปเพราะคุณตระหนักในค่าเดินทางและค่าเชื้อเพลิงยานพาหนะอันแสนแพง					
16. คุณทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือนเพื่อจะได้ควบคุมความสมดุลระหว่างรายรับ-รายจ่ายและเพื่อทราบว่าคุณใช้เงินไปในเรื่องใดบ้าง					
17. เพราะว่าคุณไม่สามารถหยั่งรู้อนาคตข้างหน้าของคุณได้ คุณจึงได้เริ่มค้นออมเงินไว้ใช้ในยามชราแล้ว					
18. คุณตั้งหน้าตั้งตากินราวกับว่าจะไม่มีวันต่อไปให้คุณมีชีวิตอยู่ให้กินอีกแล้ว ผลลัพธ์ที่ตามมาคือคุณรู้สึกว่ามีเงินเกินไปและอีกอึดจั่ง					
19. ทุกวันนี้การดำเนินชีวิตของคุณอาจเสี่ยงต่อโรคร้ายมากมายหลายชนิด แต่คุณก็ไม่แคร์เพราะว่าคุณรู้สึกว่าคุณยังน้อยอยู่ไม่น่าจะเป็นโรคอะไรได้ง่ายหรอก และคุณมองว่ามันเป็นเรื่องไกลตัว					
20. คุณนั่งทำงานอยู่บนเก้าอี้ อยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ติดต่อกันตลอดทั้งวัน เป็นเหตุให้คุณรู้สึกเครียด, ปวดหัวและปวดหลังอยู่เนืองๆ					
21. คุณสมัครเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย แต่คุณแทบจะไม่ได้ไปใช้บริการเลย และบางครั้งคุณยังหาข้อแก้ตัวให้กับตัวเองเพื่อที่จะไม่ต้องไปด้วย					
22. คุณชอบออกไปกินอาหาร (บางครั้งมีดื่ม) ตามร้านอาหารหรือภัตตาคาร มากกว่ากินตามโรงอาหารหรือร้านขายอาหารทั่วไป ทั้งๆ ที่ไม่ว่าคุณจะกินที่ไหนคุณก็ได้คุณค่าทางโภชนาการของอาหารพอๆ กัน					
23. เดือนๆ หนึ่ง คุณออกไปกินอาหาร (บางครั้งมีดื่ม) ตามร้านอาหารนอกบ้านหรือภัตตาคารมากกว่า 5-6 ครั้ง					
24. หากวันใดวันหนึ่ง คุณรู้สึกไม่พอใจกับรูปร่างของตนเอง วิธีแรกที่คุณจะทำได้ตั้งใจเพื่อให้ได้รูปร่างสมส่วนและแข็งแรงมากขึ้น คือการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายควบคู่กันไปอย่างสมดุลกับการออกกำลังกายที่เหมาะสม					
25. มี 2 สิ่งที่คุณอยากทำตอนนี้: (1) ไปช้อปปิ้ง/ไปดูหนัง และ					

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
(2) ไปออกกำลังกาย สุดท้ายคุณเลือกไปช้อปปิ้งทั้งที่ตัวเองก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่าจะไปซื้ออะไร					
26. คุณเลือกซื้อเครื่องอุปโภคและบริโภคโดยไม่ได้พิจารณาที่ยี่ห้อเป็นสำคัญ ขอแค่เพียงให้สามารถใช้งานได้และมีคุณภาพดีเท่านั้น					
27. เมื่อใดก็ตามที่คุณจะไปเที่ยว คุณจะเลือกไปต่างประเทศ แม้ว่า การเที่ยวในประเทศจะผลาญเงินคุณน้อยกว่ามาก					

ส่วน 2.2: การใช้สิ่งของและพลังงานต่างๆ ในที่ทำงาน

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. คุณเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์และจอแสดงผลทิ้งไว้ ทั้งๆ ที่คุณไม่ได้ใช้ทั้งเครื่องและ/หรือจอฯ เลยเป็นเวลานานๆ					
2. คุณปิดไฟทุกครั้งเมื่อจะออกจากห้องหรือเมื่อจะไม่กลับมาในระยะเวลาอันสั้น					
3. คุณช่วยปิดไฟในที่ทำงานเมื่อจะออกไปกินข้าวกลางวัน ตามแผนการรณรงค์เพื่อประหยัดพลังงานของรัฐบาล					
4. จากข้อที่ 3 คุณไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตาม เพราะ ธุระไม่ใช่ หรือ เลียวกงมีคนอื่นมาปิดเองแหละ					
5. เนื่องจากคุณตระหนักถึงอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากกระแสไฟฟ้า และต้องการถนอมอายุการใช้งานของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ร่วมกัน (เช่น printer, print server, scanner, เครื่องถ่ายเอกสาร และอุปกรณ์เครือข่ายต่างๆ เช่น switch และ hub เป็นต้น) ดังนั้นเมื่อคุณออกจากที่ทำงานทุกๆ วัน นอกจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของตัวเอง คุณจะตรวจตราปิดเครื่องและอุปกรณ์ดังกล่าว (สมมติว่าเป็นกรณีที่สามารถปิดได้ <u>หรือไม่ได้</u> เป็นนโยบายของบริษัทว่าต้องเปิดเครื่องหรืออุปกรณ์เหล่านั้นไว้ตลอด <u>หรือไม่ได้</u> มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ปิดอยู่แล้ว) แม้ว่าคุณก็รู้ว่าวันต่อไปคุณต้องมาเปิดเครื่องดังกล่าวเพื่อใช้งานอีกครั้งก็ตาม					
6. สมมติว่าคุณนำอาหารมากินที่ทำงาน หลังกินเสร็จแล้ว คุณก็วางจานชาม ช้อนส้อมต่างๆ ไว้ในอ่างล้างจาน เพราะคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของคุณที่ต้องล้าง และคุณไม่สนใจเรื่องค่าใช้จ่ายในการกำจัดพวกมด แมลง หรือหนูที่มาเก็บกินเศษอาหารจากจานชามที่					

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
คุณวางทิ้งไว้ เพราะยังงัวเงีย เกี่ยวกับบริษัทที่จัดการเอง ไม่ใช่เรื่องของคุณ					
7. หากเป็นไปได้ คุณช่วยตรวจสอบและหยิบอาหารที่เน่าเสียหรือหมดอายุทั้งของคุณเองและของคนอื่น ซึ่งแช่อยู่ในตู้เย็น เพราะคุณไม่ต้องการให้ผู้เย็นทำงานหนักเกินไปและชำรุดก่อนเวลาอันควร					
8. คุณถอดปลั๊กไมโครเวฟออกหลังจากอุ่นอาหารเสร็จแล้ว					
9. หากเป็นไปได้ คุณขอมอ่านข้อความสั้นๆ เอาจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ แทนที่จะต้องไปพิมพ์ออกมาอ่านให้เปลืองหมึกพิมพ์เปลืองกระดาษ					
10. หากเป็นไปได้ คุณมักจะใช้กระดาษรีไซเคิลหรือกระดาษที่ใช้ไปเพียงหน้าเดียวเพื่อเขียนหรือพิมพ์สิ่งที่คุณต้องการ					
11. คุณมักจะใช้อุปกรณ์ที่มีให้ใช้ในที่ทำงาน (เช่น เครื่องเขียนหรือหมึกพิมพ์) จนหมดก่อนแล้วจึงเบิกอันใหม่					
12. คุณขอมทนใส่เสื้อกันหนาวทุกวัน หรือ อาจจะห่ออะไรมาบังช่องแอร์ไว้เพื่อไม่ให้แอร์พุงมาโดนตัวคุณ แทนที่จะแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ช่วยปรับอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศให้พอเหมาะ (สมมติว่าเป็นไปได้ที่จะปรับอุณหภูมิของแอร์ในที่ทำงานของคุณ หรือ ไม่ได้มีข้อกำหนดจากฝ่ายอาคารและสถานที่ว่าห้ามปรับค่าอุณหภูมิ)					
13. หากเป็นไปได้ คุณเลือกที่จะสื่อสารกับลูกค้า, คู่ค้า และเพื่อนๆ ของคุณผ่านช่องทาง e-mail หรือโปรแกรมแชทต่างๆ (เช่น MSN, GoogleTalk, Yahoo Messenger และ Skype) แทนการใช้โทรศัพท์					

ส่วนที่ 2.3: การใช้สิ่งของและพลังงานต่างๆ **ที่บ้าน**

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. คุณเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์และจอทิ้งไว้ ทั้งๆ ที่คุณไม่ได้ใช้ทั้งเครื่องและ/หรือจอเลยเป็นเวลานานๆ					
2. คุณปิดไฟทุกครั้งเมื่อจะออกจากห้องหรือเมื่อจะไม่กลับมาในระยะเวลาอันสั้น					
3. คุณตรวจสอบและหยิบอาหารที่เน่าเสียหรือหมดอายุซึ่งแช่อยู่ในตู้เย็น เพราะคุณไม่ต้องการให้ผู้เย็นที่บ้านคุณทำงานหนักเกินไปและชำรุดก่อนเวลาอันควร					

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
4. คุณถอดสวิตช์เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้งหลังจากใช้งานเสร็จแล้ว					
5. คุณมักจะใช้วัสดุ, เครื่องอุปโภคและบริโภค และเครื่องเขียนต่างๆ จนหมดก่อนแล้วจึงซื้ออันใหม่					
6. คุณสมัครเป็นสมาชิกเคเบิลทีวีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (เพราะคุณคิดว่าน่าจะได้ใช้ หรือ ทำตามคนอื่น) ทั้งๆ ที่เดือนๆ หนึ่งคุณแทบจะไม่ได้ดูโทรทัศน์และเล่นอินเทอร์เน็ตเลยด้วยซ้ำ					
7. คุณชอบตุนอาหารหรือเครื่องใช้ส่วนตัว (เช่น สบู่ แป้ง และยาสีฟัน เป็นต้น) ทั้งๆ ที่คุณยังใช้ของเดิมที่มีอยู่ไปไม่เท่าไร ท้ายที่สุดของที่คุณซื้อມາคุณก็เน่าเสียและหมดอายุก่อนที่จะคุณจะได้ใช้จริง					
8. แทนที่คุณจะได้ดูโทรทัศน์ แต่คุณมักปล่อยให้โทรทัศน์ของคุณ (หลับ) อยู่เนิ่นนาน					
9. คุณรีดผ้าครั้งหนึ่งทีละมากๆ ขึ้น และไม่พรมน้ำบนผ้าจนเปียกมากเกินไป					
10. คุณซักผ้าบางชนิดด้วยมือเพราะคุณตระหนักว่าหากซักด้วยเครื่องจะต้องเปลืองน้ำมาก					
11. แทนที่จะปรับอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศไว้ให้พอเหมาะ คุณกลับปรับอุณหภูมิไว้ต่ำจนต้องนอนห่มผ้าทุกวัน					
12. คุณพยายามปฏิบัติตามคำแนะนำต่างๆ ในการประหยัดพลังงานที่คุณรับรู้มาจากสื่อต่างๆ					
13. หากเป็นไปได้ คุณมักจะใช้แสงสว่างภายนอกที่ส่องผ่านหน้าต่างเข้ามาตอนกลางวันแทนการเปิดไฟ					
14. หากเป็นไปได้ คุณเปิดหน้าต่างรับลมเย็นจากภายนอกบ้าน แทนการเปิดเครื่องปรับอากาศ					

ส่วนที่ 2.4: การได้มาสำหรับวิธีแก้ปัญหา (solution) ในการพัฒนาระบบงาน IT

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. คุณมักซื้อซอฟต์แวร์เวอร์ชันล่าสุดที่มีออกมา แม้ว่า你还ไม่แน่ใจในเสถียรภาพของมันเลย และอันที่จริง เวอร์ชันปัจจุบันที่คุณใช้งานอยู่ก็ยังใช้งานได้ดีอยู่ก็ตาม					
2. คุณเริ่มพัฒนาระบบต่างๆ ที่คุณยังรวบรวมความต้องการจากลูกค้าไม่ชัดเจนเพียงพอ					

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
3. คุณเปรียบเทียบใบเสนอราคาจากผู้จำหน่าย (vendor) หลายๆ ราย ประกอบกับบริการหลังการขายที่คุณเคยได้รับจากผู้จำหน่ายแต่ละรายก่อนที่จะตัดสินใจเลือกผู้จำหน่ายรายใด					
4. คุณมีหลายโครงการอยู่ในมืออยู่ในเวลาเดียวกันและคุณเองก็ไม่สามารถจัดการและส่งมอบผลงานให้แก่ลูกค้าได้ทันเวลาด้วย					
5. คุณตัดสินใจและออกแบบวิธีแก้ปัญหา (solution) ของคุณโดยพิจารณาจากปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว, ความต้องการของลูกค้า, ความเชี่ยวชาญของทีมงาน, จำนวนคนในทีม และระยะเวลาที่มี เป็นต้น					
6. คุณมุ่งแต่จะหาโครงการใหม่ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่คำนึงว่าทีมงานของคุณจะยังมึนงงกับโครงการที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบันหรือไม่					
7. เมื่อทีมงานของคุณกำลังมีงานล้นมือ คุณคิดแต่จะหาพนักงานใหม่เข้ามาในทีม แทนที่จะพยายามบริหารคนที่มีอยู่ให้ดีที่สุดก่อน (เช่น ทบทวนว่าการจัดคนสำหรับงานชิ้นต่างๆ เหมาะสมกับความเชี่ยวชาญที่แต่ละคนมีจริงๆ หรือไม่)					
8. เนื่องจากคุณรู้ว่าการพัฒนาระบบแบบไร้ซึ่งข้อผิดพลาดทั้งปวงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ จุดมุ่งหมายของคุณจึงมีเพียงแต่เร่งพัฒนาระบบให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ดีกว่าเพื่อที่จะได้รับงานใหม่ๆ ได้มากขึ้น					
9. คุณเลือกที่จะซื้อซอฟต์แวร์ชนิดหนึ่งและยอมจ่ายค่าบำรุงรักษา (MA) รายปี ทั้งที่จริงทีมงานของคุณก็มีความสามารถในการพัฒนาระบบที่ทำหน้าที่ได้คล้ายคลึงกับซอฟต์แวร์ดังกล่าวได้เช่นกัน					
10. ทีมพัฒนาของคุณมีความจำเป็นต้องซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใหม่ คุณทราบมาว่าบริษัทของคุณมีความสัมพันธ์อันยาวนานกับผู้จำหน่าย (vendor) รายหนึ่งและซื้อเครื่องและอุปกรณ์ต่างๆ จากผู้จำหน่ายดังกล่าวมาตลอด แต่เมื่อไม่นานมานี้คุณเพิ่งพบผู้จำหน่ายอีกรายที่เสนอราคาของเครื่องรุ่นเดียวกัน ในราคาที่ต่ำกว่าและมีระยะเวลาการรับประกันสินค้าที่นานกว่าด้วย แต่ท้ายที่สุดคุณก็ตัดสินใจสั่งซื้อจากผู้จำหน่ายรายเดิมเพราะว่าเป็นสิ่งที่คนอื่นเขาทำกัน					

	สม่ำเสมอ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
11. คุณตระหนักดีว่าระบบที่คุณกำลังจะพัฒนามีความสำคัญต่อธุรกิจของลูกค้าคุณมากๆ คุณจึงออกแบบให้มีแผนสำรอง (fallback plan) เพื่อรองรับปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมเข้าไปในวิธีแก้ปัญหา (solution) ที่คุณจะเสนอให้แก่ลูกค้าด้วย แม้ว่าลูกค้าจะไม่ได้ระบุไว้ในข้อกำหนดของระบบ (requirement) ว่าต้องมีแผนฯ ด้วย และแม้ว่าต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นก็ตาม					

ส่วนที่ 3: ปัญหาที่ผู้ทำงานด้าน IT เผชิญในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

คำแนะนำ: โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

คุณพบปัญหา/อุปสรรค/ความไม่เหมาะสม อะไรบ้างในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต (อาจยกตัวอย่างประกอบได้)

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน